

شناسه	قانون - دستور جلسه (۱)	تاریخ	۱۳۹۷/۰۲/۳۱
عنوان	بررسی مراتب پیشنهاد احیای شورای عالی تامین اجتماعی		
شرح دستور	<p>قانون گذار در ماده (۱۶) قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴، ترکیب اعضای شورای عالی تامین اجتماعی را به شکل، ۱۱ نفر نمایندگان دولت، ۴ نفر نماینده کارفرما و ۳ نفر نماینده کارگران تعیین کرده بود (پیوست شماره ۱) که در سال ۱۳۵۸، طبق ماده (۷) اساسنامه سازمان تامین اجتماعی، ترکیب شورای عالی تامین اجتماعی به عنوان بالاترین رکن سازمان، به ۶ نفر نمایندگان دولت، ۵ نفر نمایندگان کارفرما و ۳ نفر نمایندگان کارگر تغییر پیدا کرد. (پیوست شماره ۲)</p> <p>در ادامه، هیئت وزیران بنا به پیشنهاد وزارت رفاه و تامین اجتماعی و تأیید شورای عالی رفاه و تامین اجتماعی، به استناد ماده (۱۷) قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی مصوب ۱۳۸۳ (پیوست شماره ۳)، اساسنامه صندوق تامین اجتماعی را در سال ۱۳۸۹ به تصویب رساند و از سال ۱۳۹۱ براساس ماده (۱۱۳) قانون مدیریت خدمات کشوری و چگونگی مدیریت سازمان تامین اجتماعی (پیوست شماره ۴)، صندوق تامین اجتماعی به سازمان تامین اجتماعی تغییر یافت و ترکیب سازمان تامین اجتماعی به شکل هیئت امنا، هیئت مدیره، مدیرعامل و هیئت نظارت به تصویب رسید و در نتیجه شورای عالی تامین اجتماعی حذف گردید.</p> <p>در اساسنامه سازمان تامین اجتماعی، اعضای هیات امنای سازمان، متشکل از ۹ نفر می باشد که به صورت شش نفر با پیشنهاد وزیر رفاه و تامین اجتماعی و تصویب شورای عالی رفاه و تامین اجتماعی و ۳ نفر باقی مانده، مطابق جزء (۲) بند (الف) ماده (۱۷) قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی انتخاب می شوند، طبق این بند، اشخاص "به تناسب تعداد افراد تحت پوشش توسط (خدمت گیرندگان متشکل و سازمان یافته) آنها، بر اساس آئین نامه ای که به تصویب هیأت وزیران می رسد، تعیین می گردند و در صورت عدم وجود تشکلهای رسمی موصوف و تا زمان شکل گیری آنها، اعضای مزبور به پیشنهاد وزیر رفاه و تامین اجتماعی و تأیید شورای عالی رفاه و تامین اجتماعی و تصویب هیئت وزیران انتخاب می شوند."؛ لذا با هیات امنایی شدن ارکان اصلی سازمان تامین اجتماعی، اصل سه جانبه گرایی این سازمان محقق نمی گردد؛ چرا که حضور دولت در برنامه ریزی و سیاستگذاری، پررنگ تر از نمایندگان کارگران و کارفرمایان شده است. همچنین با توجه به این اصل که ۷۰ درصد سهم این سازمان مربوط به کارفرمایان و ۲۱ درصد آن مربوط به کارگران می باشد، متأسفانه شرکای اصلی این سازمان، جایگاه تصمیم گیری ندارند.</p> <p>با توجه به مطالب فوق، کارفرمایان بخش خصوصی از دبیرخانه کمیته ماده ۱۲ درخواست نموده اند تا با احیای شورای عالی تامین اجتماعی، اصل سه جانبه گرایی تحقق یابد.</p>		
ایرادات و مشکلات مطروحه	<p>رئوس ایرادات و مشکلات معترضین به شرح ذیل می باشد:</p> <ol style="list-style-type: none"> با تغییر اساسنامه سازمان تامین اجتماعی و شکل گیری هیات امناء، شورای عالی تامین اجتماعی عملاً حذف شده و حضور نمایندگان کارگری و کارفرمایی در سیاست گذاری و برنامه ریزی های سازمان کم رنگ شده است. با عنایت به اینکه سازمان تامین اجتماعی یک سازمان عمومی غیر دولتی است که دارایی ها و سرمایه های اصلی آن با پرداخت حق بیمه به صورت ۲۳ درصد سهم کارفرما، ۷ درصد سهم کارگر و ۳ درصد سهم دولت، تامین می گردد؛ لیکن با وجود سهم بسیار اندک دولت در دارایی ها، حضور دولت در برنامه ریزی ها و سیاستگذاری ها پررنگ تر از نمایندگان کارفرما و کارگر می باشد. با وجود آنکه تشکلهای مستقل کارگری و کارفرمایی باید در سیاستگذاری و برنامه ریزی کلان سازمان نقش محوری داشته باشند؛ لیکن در ماده ۱۷ قانون نظام جامع تامین اجتماعی تنها به حضور شرکای اجتماعی در هیات امنای تامین اجتماعی تحت عنوان "خدمت گیرندگان متشکل و سازمان یافته" اشاره شده است. 		

<p>۴. مشکلات موجود در سالهای اخیر موجب اعتراض تشکل های کارگری و کارفرمایی شده که اقدام به تدوین لایحه ای در خصوص رعایت اصل سه جانبه گرایی نموده اند. در این لایحه ابتدا به تشکیل مجدد شورای عالی تامین اجتماعی اشاره شده است و همچنین پیشنهادی در خصوص تغییر ترکیب هیئت مدیره تامین اجتماعی و هیئت نظارت با رعایت اصل سه جانبه گرایی پیش بینی گشته است.</p> <p>۵. با عنایت به اینکه سازمان بین المللی کار نیز به اصل سه جانبه گرایی به عنوان مهمترین اصل تاکید نموده است، لذا این اصل بایستی در تمامی ارکان سازمان تامین اجتماعی، اجراء شود.</p> <p>۶. عدم رعایت اصل سه جانبه گرایی در اداره سازمان تامین اجتماعی، آن را به سازمان ناکارآمد تبدیل می نماید و مشکلاتی مانند عدم تعادل ورودی ها و خروجی ها، پیشی گرفتن مصارف بر منابع، بالا بودن میزان شکایت ها در مراجع قانونی، ایجاد خواهد شد.</p>	
<p>الف) پیشنهاد می گردد ۱ سا سنامه سازمان تامین اجتماعی اصلاح گردد و شورای عالی تامین اجتماعی، با ترکیبی به شرح ذیل احیاء گردد:</p> <p>۱. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی بعنوان رئیس شورا</p> <p>۲. وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی</p> <p>۳. وزیر صنعت، معدن و تجارت</p> <p>۴. رئیس سازمان برنامه و بودجه</p> <p>۵. رئیس سازمان اداری و استخدامی کشور</p> <p>۶. رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران</p> <p>۷. پنج نفر نمایندگان کارفرمایان از بخش های بازرگانی، تولیدی، صنعتی، خدماتی، واحدهای صنفی و کشاورزی با انتخاب کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی</p> <p>۸. پنج نفر نمایندگان بیمه شدگان شامل یک نفر نماینده بازنشستگان، سه نفر نماینده بیمه شدگان واحدهای صنعتی، خدماتی، تولیدی و توزیعی و یک نفر نماینده بیمه شدگان کارمندی با انتخاب کانون عالی انجمن های صنفی کارگری</p> <p>ب) ترکیب هیئت مدیره سازمان تامین اجتماعی در اساسنامه به شرح ذیل و پس از تصویب شورای عالی اصلاح گردد:</p> <p>۱. سه نفر بعنوان نمایندگان دولت شامل یک نفر از بخش درمان، یک نفر از بخش اقتصادی سازمان و یک نفر از بخش بیمه ای از مدیران مجرب سازمان</p> <p>۲. یک نفر بعنوان نماینده کارفرمایان با معرفی کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی</p> <p>۳. یک نفر بعنوان نماینده بیمه شدگان با معرفی کانون عالی انجمن های صنفی کارگری</p> <p>ج) مدیرعامل با معرفی شورا و تأیید رئیس جمهور منصوب می شود. انتخاب مدیرعامل از اعضاء هیات مدیره بلامانع می باشد.</p> <p>د) ترکیب هیئت نظارت سازمان تامین اجتماعی در اساسنامه به شرح ذیل و پس از تصویب شورای عالی اصلاح گردد:</p> <p>۱. یک نفر نماینده دولت با معرفی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی</p> <p>۲. یک نفر نماینده کارفرمایان با معرفی کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی</p> <p>۳. یک نفر نماینده بیمه شدگان با معرفی کانون عالی انجمن های صنفی کارگری</p>	<p>پیشنهاد دبیرخانه</p>
<p>۱. قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴؛</p> <p>۲. اساسنامه سازمان تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۸؛</p> <p>۳. اساسنامه صندوق تامین اجتماعی مصوب ۱۳۸۹؛</p> <p>۴. قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی مصوب ۱۳۸۳؛</p>	<p>فهرست مستندات و مدارک پشتوانه</p>

۵. نامه شماره ۲۷/۳۷۸۶/ص مورخ ۹۶/۵/۹ دبیرخانه شورا خطاب به اتاق تعاون ایران؛	
۶. نامه شماره ۲۷/۳۷۸۷/ص مورخ ۹۶/۵/۹ دبیرخانه شورا خطاب به اتاق اصناف ایران؛	
۷. نامه شماره ۲۷/۳۷۹۴/ص مورخ ۹۶/۵/۹ دبیرخانه شورا خطاب به اتاق تهران؛	
۸. نامه شماره ۲۷/۳۷۸۸/ص مورخ ۹۶/۵/۹ دبیرخانه شورا خطاب به کانون عالی انجمنهای صنفی کارفرمایی ایران؛	
۹. نامه شماره ۱۱۰/۹۶/۲۳۷۳/ص مورخ ۹۶/۵/۱۵ اتاق تعاون ایران خطاب به دبیرخانه شورا؛	
۱۰. نامه شماره ۴۰۰-۱۶۸۶۷ مورخ ۹۶/۵/۲۸ کانون عالی انجمنهای صنفی کارفرمایی ایران خطاب به دبیرخانه شورا؛	
۱۱. نامه شماره ۷/۰۹/۶۴۶۶/ص مورخ ۹۶/۶/۱۹ اتاق اصناف ایران خطاب به دبیرخانه شورا؛	
۱۲. نامه شماره ۲/۲۱۷۶۸/د مورخ ۹۶/۱۲/۶ کمیسیون مالیات و تامین اجتماعی اتاق ایران خطاب به ریاست اتاق ایران.	